

Čís. 15275.

Domáhá-li se žalobce zrušení smlouvy a vrácení kupní ceny, jest hlavním předmětem sporu nárok na vrácení kupní ceny, kdežto nárok na zrušení smlouvy jest jen nárokem předurčujícím.

Nároky na zaplacení výdajů spojených s koupí jsou nároky vedlejšími (§ 54, odst. 2 j. n.) a nelze k nim při výpočtu hodnoty předmětu sporu přihlížeti.

(Rozh. ze dne 10. června 1936, Rv I 1826/34.)

Žalobce tvrdě, že kráva, již koupil za 1.870 Kč, nemá výslovně smlouvených vlastností, domáhá se zrušení kupní smlouvy a vrácení zaplacené kupní ceny a náhrady výdajů spojených s koupí (živení a ošetření zvířete, výlohy zvěrolékaře), celkem 2.349 Kč. Nižší soudy zamítly žalobu.

Nejvyšší soud odmítl dovolání.

Důvody:

Dovolatel se žalobou domáhá výroku, aby koupě krávy dne 13. července 1932 uzavřená byla zrušena a aby mu vrácena byla kupní cena 1.870 Kč s příslušenstvím. Hlavním předmětem rozepře je vrácení kupní ceny 1.870 Kč s úroky. Nárok na zrušení kupní smlouvy, který odvolací soud dodatečně ocenil na 1.870 Kč, jest nárokem předurčujícím. Pokud jde o další nárok na zaplacení dalších výdajů spojených s touto koupí, totiž náhrady za živení a ošetření krávy, dovozné a útraty zvěrolékařské prohlídky, jsou tyto nároky vesměs vedlejšími nároky a ztrácejí svoji samostatnost, byvše uplatněny vedle hlavního a předurčujícího nároku na zrušení kupní smlouvy, a nelze proto k nim při výpočtu hodnoty předmětu sporu hleděti (§ 54, odst. 2 j. n.). Podle § 502, odst. 3 c. ř. s. ve znění před zákonem čis. 251/34 Sb. z. a n. pro spor tento platného, není přípustno dovolání do potvrzujícího rozsudku odvolacího soudu, když předmět, o němž odvolací soud rozhodl na penězích neb peněžité hodnotě, nepřevyšuje 2.000 Kč. Poněvadž v souzeném případě odvolací soud rozsudek prvního soudu potvrdil a nejde dle uvedeného o hlavní předmět sporu hodnotu 2.000 Kč převyšující, muselo dovolání býti odmítnuto jako nepřípustné.

Čís. 15276.

Zprostředkovatel, kterému byla slíbena odměna za jeho námahu s prodejem domu a opatřením zápůjčky, jež měla umožniti prodej domu, má nárok na odměnu pouze tehdy, došlo-li jeho přičiněním skutečně k vyplacení zapůjčených peněz.

(Rozh. ze dne 10. června 1936, Rv I 1956/34.)